

Köszöntelek Benneteket Nagyböjt 3. vasárnapján: **Békesség Veletek!**

Találtam egy mondatot a mai evangéliumban, ami a mai hadiállapotra is vonatkoztatható. Ezért ezt a címet adtam a mai elmélkedésünknek: **„Eljött az idő?”**.

Ez a mondat mindjárt az első teendőnkre is utalhat. Eljött az idő, hogy **megbánjuk bűneinket!**... Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg bűneinket és vezessen bennünket az őszinte bűnbánatra.

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, Atyánk! Akit Mózes a kőtábla első parancsolatában imádni parancsolt, add meg nekünk megértenünk, hogy a Te Jézusod, hogyan is gondolta ezt az imádatot; Te, aki élsz és szeretsz...

Evangélium Jn 4,7-42

János, aki evangéliuma elé prológusként egy grandiózus filozófiai bevezetőt írt; aki prófétai víziók és istenjelenések nagy mestere is volt; aki be merete tenni evangéliumába egy házasságtörő asszony drámáját; és ami még megdöbbentőbb, egy eretnek samariai feslett nő és Jézus idilli történetét is. Ma ezt az utóbbit olvassuk.

1. A főszereplő

Az evangéliumszerkesztők és később a kanonizáló atyák is a hajukat téphették, amikor azt látták, hogy a János-történet Jézus közelébe enged egy nőt, aki félpogány, félzsidó eretnek, akivel képes Jézus teológiai eszmecserét folytatni, és aki egy többszörösen elvált ledér nőszemély. Aki ráadásul a történet főszereplője és hősnője, egy egész város misszionáriusa.

Ami pedig a mondanivalót illeti, Jézus ebben a történetben olyan vallásellenes koncepciót fogalmaz meg, melyet a világ összes vallási képviselője legszívesebben kiközösítéssel vagy máglyával büntetne.

2. A Történet

A történetet előbb idillinek mondtam.

Jézus elindul Júdeából a barátaival Galileába. Az út kb. 100 km. Kikerülhetné a középső ország, Samaria területét, de a rövidebb és nehezebb utat választja, mely hegyeken keresztül és az ellenséges nép között vezetett át.

Déltájban érkeznek Szikar város határába, ahol a Jákob kútja volt, mikor is a tanítványok bemennek a városba élelmet vásárolni. Ekkor következik a váratlan találkozás az ominózus nőszeméllyel.

Jézus megszólítja a nőt, ami egy zsidó rabbi részéről elképesztő dolog. Még a visszatérő tanítványok is megbotránkoznak miatta. Vízért kér, de nem derül ki a történetből, hogy ivott-e vizet, mert a vízből már a következő pillanatban élővízig és az örökéletre szökő vízforrásig jutnak. Majd a nő zűrös családi állapotáról esik szó, és máris a zsidó-samariai hitvitánál tartanak: **Hol kell imádni az Istent?** Jeruzsálemben, a Sion hegyén, vagy Samariában a Garizim hegyén?

Mire Jézus olyan döbbenetes dolgot mondott az asszonynak, hogy az a vödört is ott hagyta a kútnál, és rohant a városba, és elhíresztelte az embereknek, hogy itt van a Messiás!

3. Az eretnesség

A Messiás az asszony szerint az az Istentől fölkent személy, aki tudtára ad az embereknek mindent, amit tudniuk kell. Mit adott az asszony tudtára Jézus?

János óvatosan beszúrja a válaszbba, hogy Jézus felvilágosítja az asszonyt arról, hogy a Messiás a zsidóktól jön. De kijelenti, hogy egyik helyen sem fogják imádni az Istent: sem Garizimban, sem Jeruzsálemi templomban. (Ezt érthetjük úgy, hogy persze, mert lerombolják a rómaiak, ami tudható lehetett mindenki számára).

Csakhoggy ott van a következő mondat: **„Az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát”**. (Nem is Jahvét, hanem az Atyát!). És ott a minden kétséget kizáró folytatás: **„Lélek az Isten: akik imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk!”** Mintha csak azt mondaná: **„Irgalmasságot akarok és nem áldozatbemutatókat!”** (Mt 9,13; Ozeás 6,6).

Erre azt mondhatjuk, nem kell a templomokat lerombolni, hanem a templomba járóknak lélekben és igazságban kell élniük. Csakhoggy végig az emberiség történelmében a vallások nem az irgalmassággal, hanem a fényes templomokkal és nagy ceremóniákkal, mi több állat-, és emberáldozatokkal akarták kijátszani az Istent, hogy közben ne kelljen szeretni az Istent, a felebarátot, főleg ne az ellenséget!

4. Itt az idő?

De mi van az idővel?

Jézus az eretnek mondatát így vezeti be: **„Eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát”**.

Értsük ezt úgy, hogy ebben az órában kinyilvánított az a tény, hogy mit vár az Isten az embertől. Mit vár az Atya a gyermekeitől? Jézus után 300 éven át ugyan házaknál jöttek össze a Jézuskövetők, és nem voltak fényes templomok, de utána a pogány templomok urai a keresztények lettek, és máig épülnek templomok, dómok, katedrálisok. (Miközben az emberiség nagy része nyomorog!)

Persze vannak intermezzók (közjátékok), pl. egy háború vagy a járványok. Az elsőre példa: Szülőfalumban az oroszok szétlőtték a templom tornyát, mi a pincében remegtünk és imádkoztunk és összebújtunk... A másodikra példa lehet, hogy napjainkban bezárnak a templomok is...

Még csak azt kérdezném meg, hogy eljön-e az idő, amiről Jézus beszélt, hogy nem lesznek templomok, mert az igazi imádók lelkében él az irgalom, a szeretet, a vágyva-vágyott Isten Országá?!

Reménykedve meggondolhatjuk kedves jóbarátok, hogy járvánnyal vagy járvány nélkül, a templomba járás nélkül élő emberekben is, nem több-e a rossznál már ma is a jószág, a segítőkészség, a jóindulat... az irgalom?! (Különben már rég szétrobbantottuk volna a Föld golyóbist!)

--- **Üzenet a karanténból: Mindannyiunk számára továbbra is: Itt az idő!**

[Kovács László elmékedése nagybőjt 3. vasárnapján]
(A koronavírus járvány miatt a mise elmaradt a Bokorportán 2020. március 15-én.)